

फल इति भाषा ॥ (जले कण्टकः शूच-  
रिव ।) कुम्भीरः । इति हारावली । ७६ ॥  
जलकपिः, पुं, (जले कपिरिव ।) शिशुमारः ।  
इति हारावली । ७७ ॥  
जलकरङ्गः, पुं, (जलपूर्णः करङ्गः । मध्यपदलोपि-  
समासः ।) नारिकेलफलम् । (जले करङ्गः  
अग्रस्थनारिकेलफलास्थि इव ।) पद्मम् । शङ्खः ।  
जललता । मेघः । इति मेदिनी । जे, २२८ ॥  
जलकल्कः, पुं, (जलस्य कल्क इव ।) जम्बालः ।  
इति हारावली । २०५ ॥  
जलकाकः, पुं, (जले जलस्य वा-काक इव ।)  
पक्षिविशेषः । पानीकौड़ि इति भाषा ॥ तत्-  
पर्यायः । दाह्युहः २ कालकण्टकः ३ । अस्य  
मांसगुणाः । स्निग्धं गुरु चिमं तृथं मांसं  
जलपक्षिणां वातहरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥  
जलकाङ्कः, पुं, स्त्री, (जलं काङ्कति अभिलषतीति ।  
जल + काङ्क + “कर्मण्यण्” ३ । २ । १ ।  
इत्यण् ।) हस्तौ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥  
जलकाङ्गी, [ न ] पुं स्त्री, (जलं काङ्कति अभि-  
लषतीति । काङ्क + शिनिः ।) हस्तौ । इति  
हारावली । १४ ॥ जलामिलाशिशि, त्रि ॥  
जलकान्तारः, पुं, (जलमेव कान्तारं दुर्गमपथो  
यस्य यस्य इति वा । जलाधिष्ठात्वादेवास्य  
तथात्वम् ।) वरुणः । इति हेमचन्द्रः । २।१०२ ॥  
जलकासुकः, पुं, (जलस्य कासुकः अभिलासुकः ।)  
कुटुम्बिनीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्त्री,  
अर्कपुष्पी । यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे  
प्रथमे भागे ।  
“अर्कपुष्पी क्रूरकर्मा पयस्या जलकासुका ॥”)  
जलकिराटः, पुं, (जले किरः शूकर इव अटति  
गच्छतीति । अट + अच् ।) याहः । इति  
हारावली । ७७ ॥  
जलकुक्कुटी, स्त्री, (जले कुक्कुट इव । ततः स्त्रियां  
जातित्वात् ङीष् ।) गङ्गापिह्वी । इति हारा-  
वली । ८६ ॥  
जलकुक्कुभः, पुं, (जले कुक्कुभः पक्षिविशेष इव ।)  
जलचरपक्षिविशेषः । कोडापाखी इति भाषा ॥  
तत्पर्यायः । कोयटिः २ शिखरी ३ । इति  
हेमचन्द्रः ॥  
जलकुन्तलः, पुं, (जलस्य कुन्तलः केश इव ।)  
श्रैवालम् । इति भूरिप्रयोगः ॥ (श्रैवालशब्देऽस्य  
विवृतिर्विधेया ॥)  
जलकूपी, स्त्री, (जलस्य कूपीव ।) कूपगर्तः ।  
पुष्करिणी । इति मेदिनी । पे, २४ ॥  
जलकूर्मः, पुं, (जले कूर्म इव । ज्वनसमये कूर्म-  
स्यैव दृश्यत्वात्स्य तथात्वम् ।) शिशुमारः ।  
इति त्रिकाण्डशेषः ॥  
जलकेशः, पुं, (जलस्य केश इव ।) श्रैवालम् ।  
इति हारावली । १०६ ॥  
जलक्रीडा, स्त्री, (जलेन जले वा क्रीडा ।)  
नद्यादौ वयस्यादिभिः सह जलनिःक्षेपादि-  
रूपक्रीडा । तत्पर्यायः । करपात्रम् २

व्यात्युक्षी ३ करपत्रिका ४ । इति हारा-  
वली । ११६ ॥ (यथा, महाभारते । १ ।  
१२८ । ३६ ।  
“संहिता भ्रातरः सर्वे जलक्रीडामवाप्तुमः ॥”)  
जलगुल्मः, पुं, (जलस्य गुल्म इव ।) जलावर्षः ।  
कच्छपः । जलचत्वरम् । इति मेदिनी । मे,  
६० ॥  
जलङ्गः, पुं, (जलं गच्छतीति । जल + गम् + ङः ।  
ततो सुम् ।) महाकालः । लताविशेषः । इति  
राजनिर्घण्टः ॥  
जलङ्गमः, पुं, (जलं ग्रामान्तजलभूमिं गच्छ-  
तीति । जल + गम् + “गमञ्च” ३ । २ । ४७ ।  
इति खच् सुम् च । ग्रामान्तवासिन्वादेवास्य  
तथात्वम् ।) जनङ्गमः । चाखालः । इत्यमर-  
टीकायां भरतः ॥  
जलचारी, [ न ] पुं, (जले चरतीति । चर +  
शिनिः ।) मत्स्यः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ जल-  
चरे, त्रि ॥ (यथा, रामायणे । ३ । १५ । ६ ।  
“दृष्टुः संहिता रम्यं तद्भागं योजनायतम् ।  
शूरारिहंसङ्कुरैराकीर्णं जलचारिभिः ॥”)  
जलजं, स्त्री, (जले जायते इति । जन + ङः ।)  
पद्मम् । (यथा, कुमारः । २ । ३० ।  
“वाचस्पतिरुवाचेदं प्राञ्जलिर्जलजासनम् ॥”)  
शङ्खः । इति मेदिनी । जे, २४ ॥ (यथा,  
रघुः । ७ । ६२ ।  
“ततः प्रियोपात्तरसेधुरौष्ठे  
निवेश्य दधौ जलजं कुमारः ॥”)  
लोणारम् । इति राजनिर्घण्टः ॥  
जलजः, पुं, (जले जायते इति । जल + जन् + ङः ।)  
मत्स्यः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यथा, रामा-  
यणे । २ । ६१ । २२ ।  
“स तादृशः सिंहवलो वृषभाक्षो नरधैमः ।  
स्वयमेव हतः पित्रा जलजेनात्मनो यथा ॥”)  
जले निवासात् कुम्भीरशिशुमारादयः । एषां  
मांसगुणाः । गुरुत्वम् । उष्णत्वम् । मधुरत्वम् ।  
स्निग्धत्वम् । वातनाशित्वम् । शुक्रवर्द्धनत्वम् ।  
इति राजवल्लभः ॥ हिष्णलवृक्षः । श्रैवालः ।  
वानौरवृक्षः । शङ्खः । इति राजनिर्घण्टः ॥  
जुपीलुः । इति भावप्रकाशः ॥ कर्कटमीन-  
कुम्भाराशयः मकरश्रेणार्द्धम् । इति दीपिका ॥  
जलजाते, त्रि ॥ (यथा, हरिवंशे । ६७ । ३२ ।  
“जलजैः प्राणिभिः कौर्षां जलजैर्भूषितां गुणैः ।  
जलजेः कुसुमैश्चिनां जलजेर्हरितोदकाम् ॥”)  
जलजन्तुः, पुं, (जलजातो जन्तुः ।) जलजप्राणी ।  
तत्पर्यायः । यादः २ । इत्यमरः । १।१०।२० ॥  
जलजन्तुका, स्त्री, (जलजो जन्तुः । ततः संज्ञायां  
कन् । स्त्रियां टाप् ।) जलौका । इति भरतः ॥  
जलजम्ब, [ न ] स्त्री, (जले जम्ब यस्य ।) पद्मम् ।  
इति हेमचन्द्रः । ४ । २२८ ॥ (शावरकन्दके, पुं ।  
तद्वयथा,—  
“जन्तुका जलजम्बा च तथा शावरकन्दकम् ॥”  
इत्युत्तरस्थानेऽष्टादशोऽध्याये वामटेनोक्तम् ॥)

जलजम्बूका, स्त्री, (जलप्रधाना जम्बूका चुद्र-  
जम्बूः ।) चुद्रजम्बूः । इति भावप्रकाशः ॥  
भू इजाम इति वनजाम इति च भाषा ॥  
जलजिङ्गः, पुं, (जङ्गा खाद्यदृष्ट्यासमर्था जिङ्गा  
यस्य । ङस्य लः ।) नक्रः । इति हारावली । ७६ ॥  
जलडिम्बः, पुं, (जले डिम्ब इव ।) शम्बकः ।  
इति हारावली । ११२ ॥ (शम्बकशब्देऽस्य  
विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)  
जलतापिकः, पुं, (जलतापिन् + संज्ञायां कन् ।)  
इक्षीश्रमत्स्यः । काकचीमत्स्यः । इति शब्द-  
रत्नावली ॥  
जलतापी, [ न ] पुं, (जलेऽपि तपति प्रकाशयती-  
वेति । तप + शिनिः ।) इक्षीश्रमत्स्यः । इति  
शब्दरत्नावली ॥  
जलतालः, पुं, (जलं अगाधसलिलं तलति आश्रय-  
त्वेन गच्छतीति । तल + अच् ।) इक्षीश्र-  
मत्स्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥  
जलतित्तिका, स्त्री, (खल्पा तित्ता तित्तिका ।  
खल्पार्थे कन् । जलप्रधाना तित्तिका ।)  
श्लक्ष्मीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥  
जलना, स्त्री, (जलात् नायते इति । ज्ञे + कः ।)  
कृत्तम् । इति हारावली । ४० ॥  
जलदः, पुं, (जलं ददातीति । दा + कः ।) मेघः ।  
(यथा, मेघदूते । १३ ।  
“मार्गं तावत् शृणु कथयतस्त्वत्प्रयाणानुरूपं  
सन्देशं मे तदसु जलदः श्रोष्यसि श्रोत्रयेयम् ॥”)  
सुस्तकम् । इति मेदिनी । दे, २६ ॥ (यथा,—  
“अमृता-नागर-सहचर-भद्रोत्कट-पञ्चमल-  
जलदजलम् ।  
श्वतधीतं मधुयुक्तं निवारयति स्तित्कातङ्कम् ॥”  
इति वैद्यकचक्रपाणिंसंयुक्ते स्तित्काधिकारे ॥  
श्लक्ष्मीपान्तर्गतवर्षविशेषः । यथा, महा-  
भारते । ६ । ११ । २२—२३ ।  
“वर्षाणि तेषु कौरव्य ! सप्तोक्तानि मनोविभिः ।  
महामेघमहाकाशो जलदः कुसुसेचरः ।  
जलधारो महाराज ! सुकुमार इति स्तुतः ॥”)  
जलदागमः, पुं, (जलदानां मेधानां आगम  
आगमनं यच्च ।) वर्षाकालः । इति राज-  
निर्घण्टः (यथाह वररुचिः ।  
“भद्रं ज्ञतं ज्ञतं मौनं कोकिलेर्जलदागमे ।  
दहुरा यच्च चत्वारस्तत्र मौनं हि शोभनम् ॥”)  
जलदाशनः, पुं, (अश्रयते भक्ष्यते इति । अश्र +  
कर्मणि श्युट् । जलदानां मेधानामश्रयः ।  
मेघाः श्रालपत्रं भक्षयन्तीति प्रसिद्धेः ।) श्राल-  
वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥  
जलधरः, पुं, (धरतीति धरः । धृ + अच् ।  
जलस्य धरः ।) मेघः । (यथा, महाभारते ।  
१ । १३५ । १८ ।  
“नभो जलधरेर्होतं साङ्गारक इवांशुमान् ॥”)  
सुस्तकम् । इत्यमरः । १।३ । ७, २ । ४ । १५६ ॥  
वसुद्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ तिनश्रवणः । इति  
राजनिर्घण्टः ॥ जलधारिणि, त्रि ॥